

UNIAREA POPORULUI

6470
Institutul Național de Credit
al Meseriașilor
Bdul. Carol I. Nr. 4 București

ABONAM

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
La străinătate . . . . . 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaș
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Poporul român s'a născut creștin catolic

O supărare fără temeii — Legea strămoșească — Răspuns gazetei „Lumina Satelor“ dela Sibiu

În săptămâna dintre 18 și 25 Ianuarie, în întreaga biserică catolică s'au făcut fierbinți rugăciuni către Dumnezeu pentru unirea bisericilor, pentru întoarcerea celor rătăciți la sânul bisericii Romei celei vechi.

Urmând îndemnul Sfântului Părinte, biserică noastră română unită încă s'a rugat în acele zile pentru împlinirea gândului unirii, gând atât de scump Mântuitorului nostru Isus Cristos. Despre aceste rugăciuni am scris și noi în gazetă, arătând cititorilor, cât de folositoare ar fi unirea cu biserica Romei și cât de mari i-ar fi roadele, azi, când lupta pornită împotriva a tot ce este creștin, e așa de mare.

S'a adevărit însă și acum vechea vorbă ieșită din cumplitența poporului că „unde dai și unde creapă.“ În loc să găsească înțelegere măcar, rugăciunile noastre au trezit numai nemulțumiri și supărări printre frații noștri ortodocși.

Prin foaia lor dela Sibiu „Lumina Satelor“, ei sar în sus și se miră, cum de noi uniții ne putem gândi și roga pentru unirea bisericilor cu Roma.

Nu știm, ce fel de mirare este aceasta, dacă este adevărată sau fătărită și nici nu mai vrem să știm. Frații noștri ortodocși însă știu destul de bine, că astfel de rugăciuni s'au făcut și se fac în fiecare an, în întreaga biserică catolică, și atunci, mirarea lor nu poate fi decât mirarea fățarnică a omului de rea credință sau poate a aceluia... care nu vrea să-și dea seama întotdeauna de ceace vorbește.

A așteptat poate Sfinția Sa dela „Lumina Satelor“, ca noi uniții, împreună cu cele peste patru sute de milioane de catolici, să ne rugăm ca Dumnezeu să ne schimbe la toți legea și să ne întoarcă cu fața spre biserica Răsăritului? A așteptat ca negrii din coloniile Africei, misionarul și convertitul din îndepărtatul pământ al Chinei sau al Indiei să și murmure rugăciunile lor, pentru ca Dumnezeu să ne întoarcă pe toți, să ne ducă și să ne plece înaintea sfintei sobornicești și apostolicești mitropolii a Sibului?

Dacă acesta l-a fost gândul și pentru aceasta l-a fost mirarea, atunci să-l judece alții pe Sfinția Sa, cât îi poate... capul și priceperea.

Și dacă noi, într'un alt număr al gazetei, l-am arătat, cu toată dragostea creștinească, cum era și firesc, că orice cap împede nu putea face decât așa cum am făcut, căci istoria și totul ne arată că legea noastră strămoșească, adică legea primită la începutul creștinării noastre ca popor, a fost legea Romei celei vechi,

Sfinția Sa se supără și mai rău. Și dacă l-am arătat că adevărul acesta nu este acoperit, ci dat la lumină de cel mai mare învățat român, tot ortodocș, unul dintre ei chiar teologi și profesori de teologie, este tot Sfinția Sa de către pădure și spune că noi umblăm cu șiretlicuri și amăgiri.

Noi nu umblăm cu șiretlicuri și amăgiri. Judece orișicine, dacă este nepărtinitor și de bună credință. Nu zicem, nici aceea, că Sfinția Sa ar umbla cu șiretlicuri și amăgiri.

Arătăm doar atâta că adevărul este de partea noastră și că Sfinția Sa greșește foarte mult, când scrie și învață, că poporul român a primit legea creștinească în formă răsăriteană și că la începutul creștinării sale n'a avut nici o legătură cu Papa și biserica Romei.

Toți învățații mari ai neamului, acela cari din urmele rămase au desgroat viața trecutului, spun că poporul român a primit legea creștină dela începutul formării lui ca popor, în formă latină, rit latin, limba de predicare fiind cea latinească, prin preoții și misionarii Romei. Părerea aceasta noi nu o sprijinim pe cercetările și scrierile învățaților istorici uniți. Sunt ei și așa destul de urgisiți și ar zice apoi și Sfinția Sa că aceștia sunt părtinitori și tac adevărul.

Aducem dovezi numai din cărțile celor mai mari învățați români de lege ortodoxă, cari au cercetat trecutul, cari înseamnă ceva în viața culturală a neamului și pe cari îi primește și biserica ortodoxă.

Așa învață:

A. D. Xenopol: „Românii avură deci înainte de a cădea sub Bulgari, o formă religioasă națională. Creștinismul latin. De cum intrară sub stăpânirea aceluia popor, ei goniră din biserică lor cultul latin“.

D. Onciul: „Terminologia (cuvintele) creștină de origină latină, pune mai presus de orice îndoială că Românii au primit creștinismul în formă latină“. Și spune apoi mai departe: „Ei (adică) creștinismul a fost propagat în formă latină, propagatorii lui (acela cari l-au răspândit) fiind din părțile romanizate ale peninsulei Balcanice, cu biserică latină, sub supremația Romei“.

De această părere este și marele învățat român Vasile Pârvan. Și tot așa învață dl. N. Iorga, I. Nistor și alții.

Acest lucru se învață și în multe școli de teologie ortodoxă. Iată ce spune un fost profesor de teologie dela București, învățatul Dr. N. Dobrescu: „Odată răspândit deplin cre-

știnismul pe tot întinsul ocupat de străbuni noștri români... preoții sfinșiți de peste Dunăre încep să slujească în aceste biserici în limba vorbită de popor — o latină vulgară (poporală) specifică locului... După creștinarea Bulgarilor noi primim, nu tocmai cu voie bună, dela Bulgari slujba bisericească în limba slavonă“.

Iar în altă parte acest mare învățat spune: „Nu se poate tăgădui, că adică, înainte de creștinismul bulgar, a existat de fapt la români creștinismul latin și că acest creștinism a fost înlăturat cu violență (de-a sila) de către bulgari, punând în locul ritului slav, liturgia slavă în biserica română... Timpul în care se face introducerea ritului slav e, cu aproximație, în sec. al X-lea“.

Așa dar și un profesor ortodox de teologie recunoaște că până în veacul al zecelea noi am fost catolici de rit latin și că numai după așezarea Bulgarilor în apropierea noastră am fost făcuți cu sila de rit oriental, adică ortodocși.

Dar așa este de împede adevărul acesta, încât nu numai toți învățații neamului îl recunosc, dar chiar și preoții ortodocși mai luminați recunosc și învață că noi ne-am creștinat în forma latină, că legea noastră strămoșească a fost cea catolică. Așa este pâr. Dr. Ioan Lupăș, fost ministru, profesor la Universitatea din Cluj și pâr. Ștefan Meteș.

Acest lucru se poate vedea, după cum am arătat și unii învățați, și din limba noastră, din cuvintele în legătură cu creștinismul, cari, cele mai vechi și mai de căpetenie, sunt latine, de origine latină, ceace înseamnă că și legea creștină am primit-o dela Latini, nu dela Grecii ori Slavi.

Toate urmele rămase din trecut, toate scrierile vechi arată că noi ne-am creștinat latini și am rămas sub ascultarea Papei dela Roma până în veacul al zecelea, când ne-am legat de biserica bulgărească.

Adevărata noastră lege strămoșească este legea creștină catolică, primită la începutul creștinării și formării noastre ca popor, iar nu legea ortodoxă a Răsăritului. Putem spune, deci cu toți marii învățați ortodocși și uniți, că poporul român s'a născut creștin catolic și dacă vitregia vremurilor l-a smuls dela Biserica Romei, atunci unirea dela 1700 n'a fost decât o întoarcere la adevărata biserică strămoșească.

Dar atunci unde este amăgirea, iubii cititori? Noi nu ne-am sprijinit doar pe scrierile

invățașilor bisericii noastre ca să nu zică lumea că am vrea s'o amăgim. I-am lăsat să vorbească numai pe cei ortodocși și încă pe acei cari cunosc adevărul și au curajul să-l spună.

Amăgire este atunci când în cercetarea trecutului mergi până unde-ți place, așa cum fac unii preoți ortodocși, când din izvoarele trecutului alegi ce-ți place, pomenești numai ceea ce-ți place și te mulțumești dacă ai găsit ceva cu care să împrști și să hulești pe aceia cari nu cred ca tine și astfel să duci lumea în greșală.

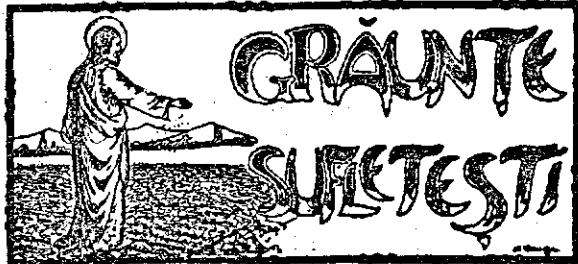
Amăgire și rea credință este atunci când încerci să arunci cu noroi în altul, să-l pondești în fața mulțimilor, așa cum face „Lumina Satelor” când scrie că unirea cu biserica Romei a pricinuit numai rele neamului nostru, cu toate că și Sfinția Sa care scrie acolo își dă foarte bine seama, cum ne-o dăm cu toții și cum spun și oamenii învățați, că unirea aceasta a fost cea mai mare binefacere pentru neamul românesc și că ea ne-a ridicat la lumină din întunerecul în care ne aruncase legea și limba bisericească slavonă.

Noi n'am făcut-o însă. Am lăsat să vorbească numai bărbații și preoții bisericii ortodoxe despre credința lor. Pe unii nu i-am amintit, căci aceia nu sunt istorici adevărați și în tot ce au scris sunt interesați și părtinitori, iar Sfinția Sa dela „Lumina Satelor” încă n'a scris istorie și chiar dacă ar vrea să scrie istorie adevărată, și atunci n'ar putea învăța decât așa cum glăsuiesc documentele trecutului și după cum este adevărul.

Și să vedeți apoi că de ce apucături se folosește Sfinția Sa dela „Lumina Satelor” când zice că noi răstălmăcim adevărul. În Nr. 6 al gazetei noi aminteam cuvintele dlui Iorga, în cari D. Sa susține că legătura cu Papa este foarte folositoare neamului nostru și că o apropiere de Sfântul Scaun numai prin biserica unită se poate face. Noi însă aducem această mărturie fără să ne spunem părerea, reproducem numai cuvintele dlui Iorga, și atât. Frații ortodocși scriu însă că noi susținem că dl Iorga ne-ar indemnă să ne unim cu Roma și tălmăcim în felul acesta cuvintele dlui Iorga. Un neadevăr, căci noi n'am făcut-o aceasta nicicând, poate oricine citește gazeta. Am reproduș doar cuvintele dlui Iorga și am lăsat pe cititori să le judece ei. Mai departe apoi părintele dela „Lumina Satelor” leagă cuvintele de încheiere „Am avut curajul să v-o spun” din cuvântarea dlui Iorga, numai de ceea ce îl place Sfinției Sale și zice că ele n'au legătură cu cealaltă parte a cuvântării, adică cu cuvintele despre folosul legăturilor neamului nostru cu Roma. Un neadevăr și acesta, căci încheierea se leagă întotdeauna cu întregul cuvântare. Așa că dl N. Iorga spune că a avut curajul să spuie multe adevăruri, cari sunt neplăcute unora, cum este și adevărul despre folosul legăturilor noastre cu Roma, și cari adevăruri au stârnit mară supărări printre unii cari au și sărit să-l dascălească pe marele dascăl printruce caută legăturii cu Roma.

Pe noi ne dor însă mult atacurile unei gazete creștine, în vremile acestea turburi. Acum, când la hotare se aude zi și noapte scârțâitul osilor și uruitul roților de tun, când reamățul războiului și nimicirii este așa de aproape, ne gândim că noi avem cu totul altă menire decât aceea de a ne împrășca unii pe alții, așa că acum am vrea să fim lăsați în pace. Aceasta mai ales din partea unei gazete, care își dă seama de primejdie și care poartă, în fruntea ei, cuvintele Sfântului Pavel: „Dar dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe alții, luați seama să nu fiți nimiciți unii de alții.” (Gal. 5, 15).

Septimiu Târnavan

Unde mergi?

»Și vor merge aceștia în munca de veci, iară dreptii în viața de veci». (Din evanghelia lăsatului de carne, Matei 25, 46).

Aceste cuvinte ale evangheliei de astăzi m'au făcut să te întreb, drag cetitor, tu unde vei merge? În munca ori în viața de veci? Și așa fi foarte fericit dacă mi-ai răspunde la această întrebare, nu cu câte o scrisoare, ci cu un răspuns launtric, pe care să ți-l dai ție însuși.

Unde mergi?

Mergi ori în raiu, ori în iad, căci celce merge în purgator, pe urmă tot în raiu ajunge. Ei bine, datu-ți-ai vreodată seamă de aceste două locuri, mai bine zis, de aceste două stări sufletesti: de raiu și de iad?

Despre raiu ne spune sf. apostol Pavel, la I. Corinteni 2, 9: „Ochiul nu a văzut și urechea nu a auzit și la inima omului nu au pătruns cele ce le-a gătit Dumnezeu celorce-l iubesc pe dânsul”. Tu așadar acolo-l vei vedea pe Dumnezeu, nu ca într'o oglindă, ci aievea, față la față, rămânând pururea împrejurul Lui și lângă El. Acolo nu va mai fi nici durere, nici întristare, nici suspinare, ci viața fără de sfârșit. Și această fericire de nedescris nu ține numai o clipită, asemenea fericirilor noastre vremelnice, ci pururea, fără sfârșit și în vecii vecilor. Și această fericire nu se va pierde, nici nu se va micșora, nici nu se va imputina, ci, dimpotrivă, se va tot mări. Sufletul tău adevărat va cunoaște, din zi în zi, tot mai bine pe Domnul, și prin aceasta fericirea i-se va tot mări.

Când regele Alexandru Macedon și-a condus armata prin pustiri și soldații au început a se urî; numai prin făgăduințe foarte mari i-a putut potoli și însufleți, ca să poată ajunge în India. Acelaș lucru l-a făcut și Moisi cu Izraelitenii săi, când i-a condus prin pustie spre țara făgăduinței.

Tot asemenea trebuie să ne întărească și însuflețească și pe noi conștiința, că raiul va fi al nostru, în dreapta luptă ce o purtăm în această viață pentru câștigarea raiului. Căci zice sf. Pavel: »Eu socotesc că nu sunt vrednice patimile vremii de acum, de mărirea ce va să se arate întru noi» (Romani 8, 18), continuând la II. Corinteni 4, 16—18: »Pentru că năcazul nostru de acum, curând trecător și ușor, lucrează întru noi veșnică și peste măsură mare mărirea». Așadar pe muncă! Nu desnădăjdui, gândește-te la scopul tău și răsplata ta, și toate vor merge strună!

Unde mergi?

Mergi poate spre iad, cu paș repezi și siguri, fiindcă răsplata păcatului iadul este! În vremea veche păcătoșii se pedepseau publice. Pentru ce? Pentru că privitorii să se înspăimânteze și să nu cadă în acele păcate. Fie că-i spânzurau, fie că le tăiau capul, fie că-i trăgeau în țeapă, fie că-i înecau în apă ori îi orbeau, ori le tăiau

mănușile, nasul sau urechile, toate acestea vedeau zeci de mii de privitori.

Așa face și Mântuitorul. El îi pedepsește pe păcătoși în fața noastră a tuturor. El ne arată întunerecul cel mai dinaintea, unde va fi plâns și scrâșnirea dinților (Matei 8, 12), și vor fi munci (Luca 23), și se vor chinui în foc și în prăpucioasă înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în vecii vecilor, și nu au odihnă ziua și noaptea (Apocalips 14, 10 și 11).

Acolo în acest foc ni-l arată pe cel netrebnic arzând de viu; pe bogățul care nu voia să-i dea bietului Lazar oasele ce se aruncau dela masa sa; sluga cel nemilostiv legat cu lanțuri; cele cinci fete nebune; pe cei necurvari și preacurvari, și pe betivi; și fiecare adaugă cuvintele „în veci”, „de ți-vă dela mine blăstămaților în focul de veci, care e gătit diavolului și îngerilor lui” (Matei 25, 41).

Veșnic. Acest cuvânt e scris pe iadului. Acest cuvânt ni-l strigă focul, întunerecul, viermele, păcatul, munca și chinurile iadului, dimpreună cu diavolul și toți îngerii lui.

Veșnic despărțit de Dumnezeu, veșnic aruncat afară din raiu, veșnic arzând, veșnic chinuind, veșnic suferind. Veșnic, sfârșit, fără încetare, fără nădejde de bine ori de scăpare, — asta-i ceva grozav, ceva de nedescris, ceva ce parcă închipui nu ne putem?

Dragă cetitor, mergi, fără să-ți dai seamă, spre veșnicie. Oare așa și trăiești? Gândești-te tu că nu știm ceasul și când putem fi chemați de Domnul?

Unde mergi? Încotro? Pe care cale pășești? Pe celce duce la raiu ori la Rogu-te, dă-ți seamă de seriozitatea și bagă bine de seamă, căci cu Dumnezeu nu e de glumit!

Părintele

Sâmbetele morților

Sâmbătă în 2 Martie, adevărat în Săptămâna lăsatului de carne, se face pomeneala dreptcredincioșilor creștini, păroși și frații noștri celor din veac adormiți. Pe sâmbetele acestea îl zic acestel zile: Sâmbăta morților creștinii noștri și dac, cu acest prilej, părintele bisericii, iar preoții le slujesc și pomeneala pe cel morți.

În cele mai multe părți se face slujba și se slujesc parastase pentru cel morți în sâmbetele Tridului și ale Postului. Acest obicei este foarte bun și trebuie să se păstreze.

Cu cât dor așteaptă sufletele dăcurășilor rugăciunile, milele făcute și posturile, dar mai ales liturghiile slujite în ele! Cât chin, câtă suferință și jale au ele în acest purgator! Și o singură slujbă terghie poate că le scapă pentru vecii veci și să le slobozească spre ceruri.

Pentru ce suntem deci atât de neputincioși față de aceste suflete nenorocite? Pentru ce nu ne gândim la aceea că nu peste mult vom ajunge și noi, și a tuaci, ce greu ne va dea dacă nu se va ruga nimenea pentru noi?

Să ne aducem deci aminte de acest lucru și să rugăm pe preotul nostru, să le jensească cel puțin câte o liturghie pentru sufletele atât de scumpe nouă din purgatorului curășilor.

Pilde pentru viață

Fii răcăciși

Domnul nostru Isus Hristos ne înfățișează o familie bogată, cu mulți argați și muncitori, care avea doi feciori, dintre cari cel mai tânăr, prea desmierdat, nu se simțea bine acasă, pentru că nu avea libertate de ajuns și pentru că, în fața părinților săi și a fratelui său, nu-și putea petrece cum ar fi dorit. De aceea își cere partea care i se cuvenea din moștenire, adică $1/3$, $2/3$ rămânând fiului celui întâi născut, și se duce într-o țară străină. Acolo, nefiind supravegheat de nimeni, se pune pe chefuite și, în scurt timp, li și cheltuiește vietuind în desmierdări, întrecagă bogăția sa. Și, cum în aceea țară era foamete mare, nenorocitul de el a ajuns în lipsă mare, așa că s'a văzut silit să-și caute undeva vreo slujbă.

Dar când ești prea năcăjit, te părăsesc prietenii cu cari ai chefuit în vremurile cele bune, iar tu, desnădăjduit, te dai pradă desnădejzii și primești orice slujbă și-și imbie. Nu e mirare deci că tânărul nostru se vede silit să se bage păzitor de porci, care era slujba cea mai desprețuită în țările din răsărit, unde carnea de porc nu se mănâncă. Astfel a fost el pedepsit, niindcă și-a părăsit, în mod atât de nerecunosător, pe atât de iubitorul său tată.

În sfârșit s'ar fi împăcat el și cu situația aceasta, dacă ar fi avut cel puțin ce mânca. Năcazul era însă că în Egipt, unde se afla acum fiul cel răcăcit, dacă nu se revarsă râul Nilului, nu este nici un fel de roadă, așa că porcii n'aveau ce paște, și li nutria, abia de trei ori în zi, cu roșcobe de acelea cari se vând și în prăvăliile noastre, și le mănâncă copiii, ronțându-le cu multă plăcere. Fiind și roșcobe puține, erau atât de împărțite și aproape numărate, încât nici cu acelea nu-și putea sătura pântecul său. Astfel a

ajuns fiul acelei familii nobile și bogate între împrejurările cele mai grozave.

Stând el odată și gândindu-se acasă, și-a dat seamă de halul în care se afla, aducându-și aminte că acasă la ei până și cel din urmă servitor are cel puțin ce mânca și nu flămânzește, ca el, pe aicia. Ce nebun a fost și ce orbit de patimi! Și în ce hal grozav a ajuns! Abia acum vede. Dar cel puțin vede, nu mai este orb ca mai înainte. De aceea se hotărăște să-și părăsească slujba atât de înșoitoare de porcar flămând în țară străină și să se întoarcă numai decât la tatăl său, rugându-l, să-l primească cel puțin ca pe unul din argații săi.

Și pleacă băiatul cel desfrânat — rușinat și umilit — cu gândul fericit că cel puțin va sluji la un stăpân cinstit și cu frica lui Dumnezeu, nu la un păgân fără milă și fără suflet. Nici prin gând nu-i trecea, să fie primit bine, ci numai tolerat adică suferit într'un colț oarecare a proprietății tatâne-său. El nu-și putea închipui marea dragoste care clocote în inima unui tată adevărat și ar fi fost foarte mulțumit în sufletul său dacă l-ar fi primit cel puțin de slugă.

Tatăl său îl zărește însă de departe, pentru că în tot timpul lipsei sale de acasă tot la el se gândise și tot soarta și mizeria lui li framântase inima de tată. Și când l-a zărit, numai decât a fost în curat cu toată mizeria lui. De aceea nici nu l-a mai lăsat să-și spună acel »grișit-am«, ci, alergând, a căzut pe grumazii lui și l-a sărutat și a poruncit slugilor sale, să-i aducă o haină vrednică de un fecior de boier și să-i dea inel în deget și încălțăminte în picioare, și să taie vițelul cel gras și să pregătească ospaț, ca mâncând să se veselească.

Iară când feciorul cel mai mare se supără pentru aceasta, ba se chiar mânie și nu vrea să între, tatăl său iese din casă și-l roagă, să nu se supere, cu atât mai ales că întregă avuția și așa a lui este.

Se cuvenea însă, să se bucure și veselească atunci, când fiul său cel mort și pierdut sufletește a înviat, prin părerea sa de rău, și s'a făcut vrednic de dragostea tatâne-său.

Maria Magdalena și-a văzut starea păcătoasă în care se afla. Și cu cât a văzut-o mai mult, cu atâta s'a întors mai iute la Domnul. S'a umilit, a spălat picioarele Domnului, le-a șters cu părul capului său și a primit iertare dela Domnul, învrednicindu-se a se apropia între cele dintâi de sfânta cruce, iară a treia zi arătându-i-se Domnul înviat.

Sf. Petru plânge cu amar când vede că de trei ori s'a lepădat de Domnul; în schimb Mântuitorul nu numai că-l iartă, dar îl încredințează cu păscutul oilor și al mieluşeilor săi, făcându-l deci mai marcel păstorilor.

Sf. Augustin, marele filozof al lumii creștine, și a petrecut, ca păgân, tinereța în desmierdări, în cari însă nu a aflat nici odată plăcere deplină. De aceea se hotărăște — îndată ce începe a-l cunoaște mai bine pe sf. Ambroziu episcopul dela Milano — să se întoarcă dela viața sa destrăbălată și desfrânată și să se încreștineze. În schimb Dumnezeu îl învrednicește să ajungă nu numai episcop, ci totdeauna și unul dintre cei mai mari filozofi ai lumii.

Cinci ani dela moartea mitropolitului Dr. Vasile Suciș

s'au împlinit în 25 Ianuarie 1940. Afară de un părăsire la B. și de pomenirile preoților pe cari l-a întronit adormitul în Domnul, nu știm să se fi făcut undeva vreo altă pomenire a acestui mare arhieru și mare român.

Aducerea aminte de acest mare arhieru și om de omenie trebuie să o păstrăm cât mai vie. Niindcă acestul mare bărbat îl dășorăm nu numai atâtea școli și atâtea ziduri școlare, ci, mai ales, o clustă și omenie cum rar s'a mai văzut, o cuminenle și înțelepciune cu adevărat

Foita „UNIRII POPORULUI“

Judecata din urmă

Când pe norul luminos
Va veni Domnul Cristos,
N'a fi lună, stele, soare,
Ci numai o frică mare.

Soarele s'a 'ntuneca,
Luna, stele vor cădea,
Toate 'n lume se vor stinge
Și de groază toți vor plânge.

Cei vii multe vor răbda,
Până ce se vor scăpa,
De-a trupului greutate
Încărcat de rele fapte.

Întâi focul va veni,
Pe cei vii va mistui,
După aceea vor suna
Ingerii cu trâmbița.

Și prin glas de trâmbiți tare
Din mormânt la înviere,
Domnul Cristos va chema,
Toți cei morți vor învia.

Și în valea Josafat,
Totul va fi judecat.

Judecată grea și dreaptă
Fiecărui după faptă.

Vor veni săraci, bogați,
Boieri mari și împărați,
Învățați și cerșetori
Și stăpân cu servitori.

De față vor fi preoții
Cu-ai lor credincioși cu toții
Școlarii cu învățătorii,
Domnii mari și muncitorii.

De-o parte părinții 'n rând
Cu copiii lor plângând,
Părinții că n'au învățat,
Fiii că n'au ascultat.

Și judecătorii, iată
Cari au judecat pe plată
Și stăpâni ce-au înșelat
Pe acci ce le-au lucrat.

Fi-vor și neguțătorii,
Înșelași și înșelătorii,
Faptele lor mărturie
În lăcașul de vecie.

Nimeș n'a putea minți,
Nimic nu se va 'ndoși,
N'om scăpa ca aici în lume,
Cu minciuna și cu glume.

Va fi mare deosebire
Între noi la înviere.
Cei buni luminași vor fi
Ca soarele-or străluci.

Iară trupul răilor
Și al păcătoșilor
Vor fi oase 'ntunecoase
Și schelete puturoase.

Toate vor fi într'un mormânt
La al Domnului cuvânt.
Toți cei buni de-a dreapt'or sta,
Iar cei răi la stânga Sa.

Celor buni le va zâmbi,
Cu blândeță va grăi:
Veniți fiii mei iubiți,
Veniți voi de moșteniți

Împărăția gătită
Vouă aleșilor numită.
Dela a lumii întemeiere,
Loc de dulce mângâiere.

C'am fost goi, m'ași îmbrăcat
Și înșetat... m'ași adăpat,
Și flămând și ostenit,
Voi în casă m'ași primit.

În temniță când am stat
Ași venit m'ași cercetat.
Și de am fost batjocorit,
Voi cu toți m'ași ocrotit.

vrednică de mirare și o sfințenie a vieții de neîntrecut.

Unde să mai adăugăm apoi știința sa care a umplut pe străini, milostenia sa binecunoscută, însuflețirea sa pentru tot ce era bun și frumos, dăruirea sa în a-și apăra biserica și școala, caracterul său asămuitor pietrii de granit și dragostea sa nețărmurită pentru poporul său românesc!

România Mare puțin bărbăți a avut mai de seamă decât Dr. Vasile Săcliu! Și cu toate acestea — s'o spunem pe șleau, cei puțin acum, după 5 ani dela moartea sa — el n'a fost învrednicit de înmormântare națională. Cine ne-ar putea spune, pentru ce?

Modest cum era, el nici nu s'a gândit la așa ceva; am rămas însă surprinși noi de această greșală a guvernului de atunci.

Da altfel, cum să nu fi fost nelindreptățit Dr. Vasile Săcliu, când marele său înaintaș, episcopul mucenic Inocențiu Micu Ciabin, este atât de nebișgat în seamă și astăzi, cu toate că o figură de episcop atât de măreață, cu greu ne poate arăta istoria Românilor.

Fericită biserica, pe care a învrednicit-o Dumnezeu de astfel de sfințeni!

Stiri bisericești

Arhierii noștri la Roma. I. P. S. Lor Mitropolitul Alexandru și Episcopii Dr. Valeriu Traian Frențiu și Dr. Iuliu Hossu au sosit la Roma. Au fost primiți în salonul regal din gara Terminus de mai mulți înalți arhierii trimiși întru întâmpinarea Lor de însuși Sfântul Părinte. Înalții arhierii au tras la Colegiul Pio Romano, unde vor fi găzduți tot timpul. Duminică în 18 Februarie au vizitat catedrala sf. Petru, rugându-se îndelung la mormântul sf. Petru și la mormântul Papei Pius XI. Duminică în 25 Februarie au slujit o sfântă liturghie împreună cu păstos la mormântul nemuritorului arhierii Inocențiu Micu Ciabin, fiind de față toți Românil ce se află în Roma, în frunte cu cei doi miniștri ai țării domnii Comnen și Bossy. Duminică în 3 Martie vor săvârși mai multe hirotoniri în biserica Colegiului Pio Romano.

Distincțiune Papală. Dl. avocat Dr. Victor Vancea d: Bărbănuș din Cluj, nepotul fostului mitropolit al Blajului, a fost distins de către Preafericitul Părinte Papa Pius XII cavaler al Ordinului de Malta. Felicitări călduroase!

Din legile țării

Necazul lelii Ană

— Testamentul —

Ceasul cel mare din turnul bisericii nu bătuse încă opt, când am întâlnit-o pe lelea Ana la Ion Bacur pe trotuarul din fața judecătoarei.

Nici nu mai putea de amirita și plânsă, să mi sponă ce necaz are.

— Apoi, vezi domnișorule, lege-i asta, să ajung eu să-mi dau truda mea și a bărbatului meu, pe mâna acelora cari ne-au dușmănit o viață întreagă.

După cum ști și dumaiata, cu bărbatul meu cu Ion, am trăit în cea mai bună înțelegere. Am lucrat amândoi de am dat în cap, am cruțat și ne-am tras dela gură, ca să putem plăti datoriile întăbulate pe moșie. Ba ce să-ți mai spun, dar am făcut atâtea în curtea rămasă pustie dela părinții lui Ion. Și acum să ajung să o ia alții, nu l-ar mai răbda Dumnezeu și Malca Preceasta.

— Dar ce ai pălăt, doar n'o fi murit badea Ion, că-l știam om în putere și sănătos.

— Așa a fost, dar vezi ceasul și minutul fiecărui om nu-l știu nimeni. Intr'o seară nu mai ce l-s'a făcut rău și abia a mai avut bietul de el vreme să-mi sponă că averea mi-o lasă toată mie, și a murit.

După moarte au venit frații lui, Vasălie și Dumitru, cari o viață întreagă au trăit în dușmănie cu noi și au cerut parte după lege din averea rămasă dela Ion.

Am fost și la avocat, dar și acela a fost tot de partea lor. Zicea că dacă n'am testament, n'am ce face, că așa-i legea și trebuie să le dau.

Acuma, m-oi duce și la judecată, să văd

ce fel de lege-i asta care spune că trebuie să dau munca mea pe mâna dușmanilor, pot și jura că Ion așa a lăsat cu limba moarte, că averea să fie toată a mea.

— Apoi, lele Ană, lege-i de partea Dăcă n'ai testament, n'ai ce face. Legea să împede, dacă cineva moare fără testament să rămân copiii după el, trei părți din averea sa sunt ale neamurilor bărbatului numai a oatra parte e a muerii.

Dacă badea Ion ar fi știut, n'ar fi făcut de o zi pe alta și și-ar fi făcut testament. Astfel era apoi toată averea a dăcăle, care o viață întreagă ai muncit și tradit de ai făcut-o.

500 de ani dela nașterea gelui Matei Corvinul

s'au împlinit la 23 Februarie 1940. El a fost fiul lui Ioan Huniade Corvina, cel mai mare viteaz care a luptat împotriva Turcilor, regele din Hunedoara, și al Elisabetel Mărețelor.

Matei Corvina a fost fără îndoială cel mai mare rege al Ungarilor și cu toate acestea el era, după cum ne spune istoricul Raffaello Maffi il Volaterrano, „mândru trage originea din neamul Corvin al Românilor”.

El a fost cel mai mare prieten al Ungarilor, dându-le drept, să se mure dintr'un intrăit și pedepșind pe nobili cari n'au să știă legea aceasta. Pe vremea aceea în Ungaria nu mai 25 de familii nobile, cele erau lobiști toți ceilalți locuitori ai țării. Acești nobili făceau cu toate mijloacele lor lupta lobiștilor și a prietenilor lor Matei Corvina și îndată ce a murit, l-au schimbat. De aceea a rămas vorba în Ungaria: „marit regele Matei și cu el s'a dus și țara”.

A mai fost apoi Matei Corvina cel mai mare om de cultură, cum n'a mai fost nimeni pe vremea lui. Cărțile educate de el vestite și astăzi și se vând cu mai mult de un milion de Lei bucata, dar nu se mai

Drepții toți vor întreba:

„Când te-am văzut Doamne așa!

— „Când ai văzut năcăjiți...”

Eu am fost, o fii iubiti!”

După aceea s'a îndrepta

Către cei din stânga Sa,

Și va zice cu asprime:

„Duceți-vă dela mine!”

Duceți-vă dela mine!

Blăstămați fără rușine!

Voi, iadul să-l moșteniți,

Cu diavoli să locuiți!

C'am fost gol și desbrăcat

Nici în samă m'afi luat,

Când la voi cev'am cerut,

Nici în căsi nu m'afi primit.

Când de ceva v'am rugat,

Ați răs și m'afi alungat,

Pe la voi când am venit,

Nici unul nu m'afi primit”

Și cei răi vor întreba:

„Doamne când ai fost așa?”

— „Prin oricare cerșitor,

Eu v'am cerut ajutor.”

Sfânt, Sfânt, drepții vor cânta,

Cătră ceriu s'or înălța

Iară răii, vai și-amar!

La iad s'or cobori iar.

Atunci va fi despărțire,

Plâns amar și tânguire.

Despărțire pe vecie,

Intre bărbat și soție.

Atunci vor fi despărțiți

Fiii de către ai lor părinți.

Preoții de ai lor popor,

Școlarii de învățător.

Și ce plânsete vor fi,

Când la iad s'or scobori,

Fete, mame blăstămând

Copii pe tați înjurând!

Pe-a iadului poartă grea

La intrare-i scris așa:

„Până când atci vom sta?

„In veci și totdeauna.”

Înlăuntru încă-i pus

Și la toți le dă răspuns:

„Când durerea Vi se gată?

Nici odată, nici odată!”

Oh, iubitele creștine,

Cugetă-te acum bine;

Dacă sufletu-ți vei da,

De care parte vei sta?

Iar la judecata grea,

Care vorbă și-ar plăcea?

Veniți fii, la min' intrați!

Ori mergeți, voi blăstămați!

Azi pe toți ne chiamă iar,

Domnul sfânt de pe altar.

Fericiți ce-i ce-l primesc,

Și în Isus viețuesc!

Căci Isus este viața,

Glasul Lui este dulceața

Omului pe acest pământ

Din leagăn pân' la mormânt.

G. Ma

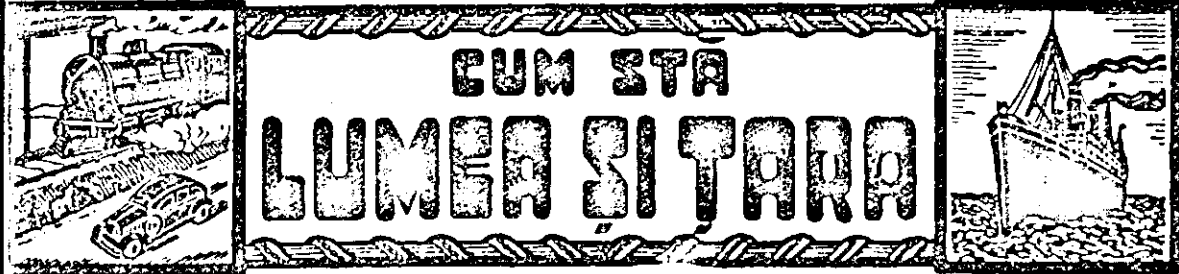
Omul cu multe leftere

Era odată... ba nu, că asta nu-l potoci curatul adevăr, trăește într'un sat cu foarte multe lefteri, sau cum l-ar zice dea Nechfor, om cu o sută de mesteșuri. Acest om, știe face vâtrae, țigăi; cărește ulcioare sparte și sparge blide fatregi; scoț linguri, jugănește purcel, face cărămizi și cărește parapleasă, d'rege ceasuri, împle coșari și... m'ar durea gura, de vi leșira pe toate lefterile lui. Destul, că leșira asta e destul s'o știți Dvoastră.

Dar, cu toate meseriile lui, omul acesta câștigă numai dușmani. Din toate lucrurile făcute nimie nu s'a ales cu folos, decât el singur.

Parceli jugăniți de el se prăpădesc, în cel mai bun caz, se pipernicesc și rău cu gauce. Lingurile scobite de el, crapă curge zama prin ele. Cărămida, frământată

CUM STA LUMEA SI TARA

De scriu gazetele italiene despre M. S. Regele — Legături mai strânse cu Bulgaria — Frământare și neliniște în Răsărit — Cum se poartă războiul din Apus și din Finlanda

Cârmaclul României

Un mare ziar italian scrie un articol plin de laude despre Malestetea Sa Regele Carol al României. Il numește cârmaclul României și spun că sub conducerea lui plină de înțelepciune România a înalțat foarte mult. Azi, când vremurile sunt așa de turburi, datorită înțeleptei conduceri a Regelui ei, România așteaptă în liniște întâmplările.

Vizita dlui ministru Mitiță Constantinescu la Sofia

Dl ministru Mitiță Constantinescu a făcut în săptămâna trecută o călătorie la Sofia în Bulgaria. Oaspeții români s'a făcut o primire foarte călduroasă. Toate gazetele românești și bulgare privesc cu multă atenție această vizită și scriu că ea are o mare însemnătate pentru viața noastră economică, pentru legăturile noastre de negoț cu Bulgaria.

În toată lumea decât 150 de „Corvine” cum se numesc ele.

Nepotul lui, Nicolae Orlow (Valahul), a ajuns mitropolit-primat al Ungariei și unul dintre cei mai mari învâțați ai țării.

Sentem și putem fi mândri, că tocmai aici am fost chemați să dăm Ungariei pe cel mai mare rege și pe unul dintre cei mai mari mitropoliți ai lor. Rogăciunile lor să mijlociească o împăcare cât mai fericită pentru aceste două popoare vecine, care ar trebui să se înfrățescă împotriva Săvilor ce ne înconjură și ne amenință cu cucerirea.

Acest meșter strică, se sfărâmă ca patregalul în mână.

Oamenii din sat, îl blastămă, îl sfarîsec, dar tot îl caută, neavând altul la îndemână. El însă e atât de încrezut în științele sale, că atât să joare, că peste el nu e altul în lume.

Odată însă, i s'au înfundat rău socoteliile. Tocmise un număr mare de limbi la clopote de fer, pentru o mare turmă de oi. Clopotele erau cumpărate dela o fabrică de lăcuși proprietarul turmei. Meșterul avea să ciocănească și să spânzure limbile de toarta din fundul clopotului.

Într-o dimineață, s'a sculat de-odată cu cocoșul. A aprins cărbunii de pe vatră și s'a apucat de lucru. Cum a isprăvit totăta limbă, a acățat-o într'un clopot și-l scutară cu putere. Dar minunea minunilor. Clopotul nu da nici un sunet. Sgomotul ce-l făcea limba, lovită de margini, semăna mai mult cu gălgăitul apei pe găurile ulciorului, când omul bea din el. Meșterul se îngrozește de spalmă. Tăcut și aprins de mânie croește o a doua limbă. Asta nici așa nu suna.

În ziua aceea meșterul n'a mai lucrat nimic. Toată ziua s'a certat cu nevastă-șe, nici el nu știe pentru ce. S'a jurat de sute de ori, că se lasă de meșteșugul ăsta, că doară are el cu ce trăi.

Când stăpânul a trimis servitorul cu căruța după clopote, meșterul s'a pus în pat, prefăcându-se bolnav.

O lege pentru păstrarea ordinii

În săptămâna trecută s'a adus o lege sără împotriva acelor care răspândesc: cărți, gazete și scrisori necontrolate de cenzură, adică de stăpânire.

Fără aprobarea cenzurii nici o publicație scrisă de mână, la mașină sau tipărită nu va putea fi răspândită.

Acel care vor călca această lege vor fi pedepsiți foarte aspru. Ei vor fi dați afară din stațiile pe care le au.

Un ministru englez spune că Anglia trebuie să lupte cu toate puterile ei

Fostul ministru de război al Angliei spune că acum în vremea Angliei și Franței se amestecă în războiul dintre Rusia și Finlanda. Ele trebuie să-și arunce în luptă toate puterile, săci numai așa vor birui, și Finlanda ține în loc: Rusia și luptă pentru întreaga cultură și civilizația lumii.

Războiul din Apus

Desghețul pornit acum la începutul primăverii împiedcă mult luptele pe frontul din apus.

Au fost mai mult cloșuri ușoare între patrulile de reconaștere și cercetăși.

Ușoare atacuri de artilerie s'au dat în munții Vosgi. Tot aici se fac mari pregătiri pentru luptele care vor urma nu peste mult.

Nemții au făcut o facercare de a învâli trupele franceze.

Servitorul a luat clopotele, le-a pus în căruță și a lăsat vorba nevastei, să-l spună meșterului, că asta îl va costa mult, fiind bolnav om rău.

— „Dacă n'ai făcut „limbile”, mă traditule, dacă le-ai luat?” — se răsti femeia la om.

— „Casă suoc a ta acum, potale!” — răspunde meșterul năcăjit.

— „Las că o să-ți sune ție „chinarea”! — sdauge femeia. Omul, sătul de ceartă nu mai zice nimic. Se gândea, cum să o scoată la judecată.

— Lucru dracu' ai, mă! „Să nu nimeresc eu limba la clopot”, se judeca el pe sine.

La judecată, se descoperise, că clopotele nu erau din fer, ci un fel de hârtie groasă, colorită în culoarea ferului. Rămaseră de la Nemți într'o cămară, și stăpânul, crezându-le din fer, le-a dus meșterului să le pună limbă. Meșterul scapă teafăr, dar fu luat în răs de judecători și martori.

Intrebat de cineva, că n'ar pune limbă în un clopot, răspunde serios:

— „Na! Că doară am eu cu ce trăi!”
Petron Dascălul

Nu este creștin bun care nu merge dumineca și în sărbători la sf. liturghie, care nu postește miercuri și vineri și care nu se roagă zilnic lui Dumnezeu, și care nu citește ce puțin o gazetă creștinească.

În luptele dintre Mosella și pădurea Palatinatului au fost făcuți mai mulți morți și prizonierii francezi.

Pe apă submarinele germane au atacat numeroase vapoare engleze, cari însoțeau vapoarele de mărfuri.

În luptele aeriene Englezii au doborât două avioane germane.

Au fost scufundate patru submarine germane

Englezii se laudă, că în săptămâna trecută ei au scufundat patru submarine germane.

Se spune că două din aceste submarine au fost scufundate în Marea Nordului și celelalte în apropierea Scoției.

Câte avioane au doborât englezii dela începutul războiului

Englezii spun că dela începutul războiului cu Germania ei au doborât 50 de avioane germane. Nu știm, după cum se vede, cu mânie în sân, nici trupele engleze.

Declarațiile dlui Goering

Mareșalul Goering a făcut, la posturile de radio germane, interesante declarații despre marea putere a Germaniei.

Germania nu mai poate fi învinsă, nici prin foame și nici cu armele, a spus mareșalul. Are mari rezerve de grâu, iar armele și armata ei sunt celea mai bune din lume.

Lupte crâncene în Finlanda

Rușii fac toate încercările de a străpunge linia de întărituri finlandeze, până nu vine primăvara și se pornește desghețul. De aceea acum dau atacuri din ce în ce mai puternice. Luptele din săptămâna aceasta au fost cât se poate de grele pentru Finlandezi.

Mai puternice au fost atacurile date în Carelia. Toate atacurile rusești din această regiune au fost însă respinse. Mai multe divizii rusești au fost greu primejduite de armatele finlandeze.

În luptele de lângă Taipale Rușii au pierdut peste 2000 de oameni. S'au dat de asemenea lupte înfățișate în apropierea orașului Wiborg, care a fost aproape în întregime nimicite de bombele rusești.

Cu toate atacurile date, Rușii n'au putut străpunge și a doua linie Mannerheim.

Ca și în rândul trecut avioanele rusești au făcut zboreri numeroase în lăuntrul țării bombardând orașele finlandeze. În luptele de aeroplane au fost doborâte 19 avioane rusești.

Mijlocire de pace în Finlanda

Se vorbește din nou de o încercare de împăcare a Rusiei cu Finlanda. Această încercare o va face Germania, care nu este prea bucurată că pletena ei Rusia este prinsă în focul finlandez.

Germanii spun acum că Rușii, după bătăliile pe care le-au câștigat mai înainte dela Finlandezi, acum pot face pace, deoarece și ei au câștigat în vremea din urmă destule biruințe, așa că și-au spălat rușinea.

Voluntari unguri pentru Finlanda

Din Ungaria, au plecat zilele trecute zeci mii de voluntari pentru Finlanda. Cel mai mulți sunt tineri necăsătoriți, între 18 și 20 de ani. Printre ei sunt și foarte mulți foști ofițeri.

Finlanda nu va fi îngenunchiată ușor

Se vorbea în vremea din urmă că Germania ar avea de gând să facă pe mijlocitoarea între Rusia și Finlanda, ca să le împacă. Finlandezii au răspuns acestor vești. Ei

spun că n-au cerut nimănui nimic și că sunt în stare să-și aperse multă vreme țara, mai ales că acum încep și altele țări să le trimită ajutoare.

Suedia va fi lăsată în pace de Rusia

Acum, de când cu războiul dintre Rusia și Finlanda, țările din Miază-noapte se simt primejdiate de apropierea Rusiei. Mai primejdiate se simte însă Suedia.

Prin ministrul ei, Rusia a asigurat guvernul suedez că, după cucerirea Finlandei, trupele rusești nu se vor atinge de Suedia.

Sfaturile țării de la Miazănoapte

Țările de la Miazănoapte, adică: Danemarca, Suedia și Norvegia se simt tot mai primejdiate de războiul dintre Anglia, Franța și Germania. Acum se simt însă primejdiate și de războiul dintre Rusia și Finlanda.

De curând cei trei miniștri ai țării de Nord au fost în vizită la Copenhaga, în Danemarca, pentru a vedea ce este de făcut în fața primejdiei, care li se arată.

Cum s'ar putea face pace în partea de miază-noapte

Un deputat din Danemarca a spus că numai în felul acesta s'ar putea feri de primejdia războiului țările de miază noapte, dacă ele se vor retrage din Societatea Națiunilor și vor cere Germaniei să mijlocească o împăcare între Rusia și Finlanda.

Cutremure în Turcia

Pământul Turciei nu s'a liniștit încă deloc. Incepe să se miște din nou. În săptămâna trecută au fost puternice cutremure în apropiere de Cesarea. Mai multe case din două sate au fost nimicite. Sunt 136 de morți.

Americanii nu prea vreau războiul

Numărul americanilor, care ar vrea să se bată în Europa cu Germania, este tot mai scăzut. De unde, în anul trecut erau destul de mulți aceia care voiau ca țara lor să se amestece în războiul european, acum vreau mai bucuroși să rămână pe pace. Aceasta este părerea poporului american, nu a conducătorilor. Chiar și această părere se poate schimbă foarte ușor și lucrurile să capete altă întorsătură.

O călătorie cu bucluc

Am scris și noi despre călătoria trimisă lui american în Europa și spunem că nu se știe, ce va ieși dintr'asta, pace sau război. Într'adevăr se pare a fi o călătorie cu bucluc.

Pacea nu va ieși din această călătorie. Nici Englezii cu Francezii și nici Nemții nu vreau să pună jos armele.

Germanii spun că America vrea să intre în război alături de Anglia și Franța.

Ca un vânt turbat

Ministrul de război al Americii într-o cuvântare, a spus că viitorul război va izbucni cu înjeala unei furtuni mari.

Va fi o lovitură paternică și America trebuie să fie pregătită din vreme, ca să-l poată face față.

Neliniște în Răsărit

În țările din Răsărit, Iran, Irak, Afganistan este fierbere mare. Multă lume crede că de acolo la primăvară, Englezii vor desăvârși războiul împotriva Rusiei pentru a ocupa fântânile de petrol rusești, din Caucaz.

În Irak, în urma schimbărilor de guvern și a pregătirilor de război, neliniștea este foarte mare și este primejdie de revoluție.

Rușii mai așteaptă un război

Rușii se tem de un atac al Englezilor în Caucaz. Din această pricină au început să facă pregătiri.

Toți Turcii din Caucaz au fost mutați mai înăuntrul Rusiei. Vestile acestea au fost date de Turci.

DIN POPOR

Farmece

Dintr'o cruce de fecior voiesc ca un brad, în câțiva ani, Ionică feciorul lui Gheorghe a Florii a ajuns o umbră.

Se ascase și pălise la față ca o floare suflată de un vânt turbat și înghețat de toamnă târzie. Era gâben ca foata de filmină și i perise de o vreme încoace parecă toată puterea și voința bună. Nu știa nici el ce avea. I luau ancore călduri mari și în piept i se încuibase o pustie de toasă ascuțită și rea.

Ai lui o țineau una cu capul că feciorul lor i-s'au făcut farmece. Văzise bietul băiat într'o seară ostentit de la joc și a adormit apoi pe podmolul rece. A doua zi s'a trezit că- las niște fierb nșeli și jughivori. Na încercat atunci să se arate unui doctor. Nu era nici boala prea grea la început, iar lelea Ană, mama lui spunea că nu alta, dar i-a fermecat cineva și apăsese Floarea lui Valăntuc ca să-l ia de nevastă fată pe Salomia. Și ca o dovadă lelea Ană arăta că a găsit într'o încreștură a cămeșii lui Ion un fir lung de arnici roșu, pus acolo de mâna dușmancelor, „nu le-ar răbda cel de sus că vreau să-l bage feciorul în mormânt”. Și lelea Ană se tânguia la toți iar fe lorul i-se usca pe picioare, ca o floare brumată.

Umblat o și lelea Ană cu farmece și decăntece să i facă pe întorsu la Floare, să i se scoale feciorul și să piară dușmancele și acela care au pus la cale moartea lui Ionică. Într'oc de mamă sângera toată, când vedea cum i se ofilește mândrețea de fecior. A umblat peste tot pe unde a știut ea, de a pus prețuri a doi boi, dar feciorul nu s'a mai vindecat.

Într'o toamnă înăcrimată de plou, Ionică a căzut la pat și nu s'a mai sculat. A bolit apoi toată iarna, de-l întorceau ai lui cu țolu în pat. Doctorul la care i-au dus către primăvară e-a spus că are oțică și să-l ducă acasă, că

nu mai are mult de trăit. Dacă i-ar fi el, atunci când boala a fost la început lecut, dar acum îi prea târziu căci Ionică și el nu mai are ce-i face.

Și nici n'a mai trăit mult Ionică. de mucigai a oțicii a înăbușit și cea din pălpătre de viață din trupul lui Ionică, din neață plină de soare, că d înflorind o față casei și feciorii satului leșian și plugarile fo hoter, lui Ionică îi ținea narea la căpătâi.

L-a jelit satul întreg, iar lelea ținut o numai în plânsute și blesteme dușmancele care i-au băgat în pământ dreșea d fecior.

Ea o ține și azi că feciorul i făcut farmece și deaceia a murit.

Ion Griș

Expoziție de vinuri la M...

În zilele de 8-10 Martie se va Mediaș o mare expoziție de vinuri de rave, cari sunt, după cum se știe, baze și mai tari din întreaga țară. Ea o fac Sașii în casa asociației meșterilor strada Ștefan Ludvig Roth. În ziua de specială vor goate vinurile și vor cari sunt cele mai bune. În ziua de putea intra la expoziție numai comarâ în ziua de 10 Martie toată lumea, am pe cetitorii soștri, să merge la ei să se convingă, ce vinuri bune Sașii prin harnicia lor.

Tăiași de tren. O mare nenorocire întâmpiat în Moldova pe linia Roman Revizorii de linie Mihail Emilișca din Săbănești și Omănoara Pavel din Hita și cercetare poștea pe linia f a fost lovit de un tren-automotor. Din vântului și a întunericului, cei doi și nici n'au văzut motorul. Mihail Emilișca a fost lovit din spate și trănit între varășul său a fost prins sub roți și...

Banii răi. O pacoste mare și pe capete e bieților oameni. Sunt bani 50 lei, 100 lei și 250 lei. Nici nu s'au bine cei buni și cei răi le-au și Toți cari au banii răi, trebuie să-i dea atunci când nu cunosc pe acela din cărora i-au primit.

Copilașul sărută crucea...

Să fim nevinovați ca să avem curăția și credința tului lor. Așa ne spune Cristos. Și nu poate fi curat, decât sufletul pruncului încă nu s'au cohort lumii acesteia. Peste el nu tut furtuna patimilor și a încredinții. Sunt curăți și cum i-a lăsat Dumnezeu cum trebuie să fim cu toți.

Copilașul din chipul de răa sărută crucea. De pe lui se desprinde numai Numai iubire și milă porț privirile lui față de Cel și pare că și sufletul și curată i-ar da-o în acel să de-am avea credința și iubirea De-am avea credința și iubirea pruncilor!

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Prin unele părți haitele de lupi atacă stăncile de oi și pătrund prin sate, pricluind pagube mari sătenilor. Locuitorii s'au adunat în cete mari și așa se începu lupta împotriva lupilor.

Cum ajută Suedezii pe Finlandezi.

Suedezii au găsit un nou fel de a ajuta pe prietenii lor Finlandezi. Anume orașele și satele suedeze au hotărât să adopteze orașele și satele finlandeze, cu gândul ca să le vină în ajutor. Vor pleca delegații din aceste comune în Finlanda ca să ajute celor de acolo la apărarea lor împotriva atacurilor dușman.

Pe unde se plimbă stăpânul de ieri al Albaniei. Fostul rege al Albaniei, Ahmed Zogu a locuit până acum într'un hotel din Paris. Guvernul francez i-a dăruit un castel într'un orașel din apropierea Parisului. Acolo fostul rege împreună cu soția sa își petrece zilele ca orice maritor, căci așa-i roata lumii, schimbătoare.

Dare pe nelăsurați. Se vestește că în curând se va pune și la noi o dare pe oamenii nelăsurați, în felul cum este și în alte țări. Planul acesta era mai de mult. Acum se spune că ministerul de finanțe a luat în cercetare acest plan și nu peste mult va aduce o lege ca cei nelăsurați să plătească dare.

Vitejia unui soldat finlandez. În noaptea ca Rași, Finlandezii fac minună de vitejie. Se spune că un soldat finlandez a fost îndat în faza regimentului pentru bravura și vitejia sa. Numai el singur a omorât 419 soldați rași. A primit ca dar din partea comandantului său o pușcă nouă noșă, cu care să țintească și mai bine în dușman.

Publicațiune. Comitetul Școlii primare de Stat Valea-Lungă aduce la cunoștință publică: Pe ziua de 7 Martie 1940 orele 9 dimineața se va ține licitație publică la fața locului în pădurea școlii primare de Stat de la Valea Lungă, numită „Valea Păducelului”, vânzându-se 23 de niște lemne de foc. Banii se vor așeza în întregime la fața locului cu ocazia licitației. Valea Lungă, la 21 Februarie 1940. Teodor Corbeanu, secretar. Ioan Crăciunean, preș. com. școl.

Publicație de licitație. No. 447/1930. Subsemnatul Portarel prin a publica publică că în baza deciziei No. G. 5389/1930 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Băncii Târnavene S. A. Blaj, repr. prin. avocatul Dr. Ștefan Batho y pentru încasarea creanței de 4709 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 16 Martie 1940, orele 3 p. m. la fața locului în Crăciunelul de Jos, la dom. urmăriților, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 coșer, 1 șură, 1 meșină de cusut, 2 care etc. în valoare de 23 500 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dat în Blaj la 21 Februarie 1940. Dragoș Barac portărel.

Publicație de licitație. No. 84/1939. Subsemnatul Portarel prin a publica publică că în baza deciziei No. G. 566/1939 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Banca Târnavene S. A. Blaj, repr. prin. avocatul Dr. Ștefan Batho y pentru încasarea creanței de 1291 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 15 Martie 1940, orele 3 p. m. la fața locului în Ludoman la dom. urmăriților unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 lapș, 2 vaci, 2 care, 1 vișea, 2 oi și altele, în valoare de 8300 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dat în Blaj la 21 Februarie 1940. Dragoș Barac portărel.

Cel mai bun metod pentru păstrarea ouălor. Învățați au stabilit că ouale așezate încep a se strica, când gălbenușul de așezare de coajă. Prin urmare, ca să nu se strice ouale, trebuie să facem tot ce ne stă în putință, ca gălbenușul să nu atingă nici când coaja. Iată deci ce vom face: Ouăle, pe care avem de gând să le păstrăm, le vom înșeama în cretă roșie de o parte, le vom unge cu ulei, le vom așeza pe un stelaș găurit anume, așa ca oul să stea bine pe el; apoi le vom fotoarce în fiecare săptămână de așa, ca să nu stea pe o parte decât cel mult o săptămână. În forma aceasta ouăle vor sta nestricate de toamna până primăvara.

Cărți nouă

P. Martin de Cochem O. F. M. Cap. Sfantă Liturghie, preluorare în românește de P. Ion M. Gârleanu O. F. M. Conv. Tipografia „Patria” Oradea, str. Alexandri Nr. 13. 416 pagini de format 17/10 cm., prețul 60 Lei.

Păr. călugăr franciscan Ion M. Gârleanu, binecunoscutul scriitor și orator bisericesc de la Oradea, a scos de sub tipar această carte de mare preț, ajutat fiind și de asistat de o persoană, care în dorul ei de a vedea întăriindu-se împărăția Inimii Preasfinte a lui Iisus și în România, a știut să fie darnică.

Cartea e împărțită în 32 capitole, în cari se arată pe rând marele preț a sfintei liturghii, tâlcuindu-se între altele și deosebirea ce este între vasele sfinte ce se folosesc la sf. liturghie al Apusenilor și Răsăritenilor, precum și marea asemănare între însăși sf. liturghie a Apusenilor și Răsăritenilor.

Cel care va citi cu atențiune această carte de atât de mare valoare, va rămânea încântat de sf. liturghie și nu va lipsi niciodată, cu voia și cu știința, de această sfântă jertfă. Cartea este împodobită cu mai multe icoane tâlcuitoare și chipuri sfinte. N'ar trebui să lipsească de pe masa nici unui creștin.

Anuarul Liceului român unit de fete din Blaj pe anii școlari 1928/29—1937/38. Blaj Tipografia Seminarului, 1939; 208 pagini de format 22/15 cm.

Doamna directoare Anastasia Pop n. Maniu dă aici mai întâi un scurt istoric al școlii, apoi o dare de seamă despre cei 10 ani din urmă ai școlii acesteia. Anuarul e lucrat cu multă grijă și pricepere.

Matca Domnului din România de Pr. I. G. Tipografia Ordinelor sf. Vasile-Bixod, j. Satu Mare. 1939; 16 pagini de format 22/15 cm.

Învățațul canonic de la Oradea, păr. Dr. Ioan Georgescu, ne povestește în această broșură, cum a ajuns în Calabria (Italia) o icoană a Preacuratei, numită a Maicii Domnului din România — fiindcă se vestește că ar fi fost dusă acolo din România — și cum această icoană sfântă a scăpat la 27 Martie 1638 această de grozăvia unui cutrămur. Prăznuindu-se anul trecut 300 de ani de la această minune, Excelența Sa Andrei Cassulo, nunțul apostolic de la București, le-a ținut Calabrienilor o predică despre cinstea ce o dă poporul român Preacuratei, care predică este reproducă în această broșură. Am dori să o citească aceasta toți cetitorii noștri.

P. I. Talmăcel: Pentru Dumneavoastră Doamnă, Nr. 2. O vorbă la ureche. Tip „Serafica” Săbăoani-Roman, 1940. 32 pagini de format 16/10 cm. Prețul?

O cârtică într'adevăr foarte interesantă. De mult n'a apărut o astfel de cârtică la noi Români. Păr. Talmăcel le pune doamnelor pe șleau întrebarea: „Doamnă, de ce n'aveți nici un copil?” Iar la cele 10 răspunsuri ale lor le răspunde, arătându-le, ce mare păcat este acela pe care-l făptuiesc atunci când fac tot ce știu ca să nu aibă copii. E o cârtică, pe care ar trebui s'o citească fiecare femeie măritată.

Păr. Alois Chiavarino: Cea mai mare comoardă, traducere din limba italiană de Societatea de Lectură „sf. Bonaventura”. Tip. „Serafica” Săbăoani-Roman. 80 pagini de format 16/10 cm 8 Lei.

Această cârtică este o tâlcuire a marilor foloase pe cari ni-le aduce sf. liturghie. Cârtica o lămurită și cu asemănări. Societatea de lectură „sf. Bonaventura” a făcut un lucru minunat când s'a hotărât să o traducă. Ea va aduce mari foloase credincio-

Ziua Constituției. Sărbătoarea Constituției, ziua de 27 Februarie s'a sărbătorit în Frontul Renașterii Naționale, la București, în o sărbătoare găsă făcută la biserică parohială. Au luat parte Comisia superioară a R. N., președintele de șinut și secretarii, R. N. din capitala țării.

Vreme întoarsă. Se știe că în țările din Europa, iernile și frigurile sunt mai mari ca în noi. Anul acesta, însă, pare că vremea s'a întors pe dos. Pe când la noi în țară și în vecinii noștri, iarna și frigul se țin încă, în Norvegia, o țară așezată către capătul de miazănoapte al pământului, vremea s'a întors în timp și s'a pornit desghețul.

Dei copilași au ars de vii. În comuna de la județul Arad, s'a întâmplat în zilele aceste o mare nenorocire. Copilași Banca Viorei și Teuca Elena au fost arși de foc în casele lor, căci ei n'aveau părinți, singurii ei erau. Rămăși în casă, copilași au început să se joace cu ferul din sobă. În timpul jocului s'au aprins hainele de pe ei și bieții copilași au ars de vii ca două lumânări.

Zăpadă de trei metri în țară. Cu toate că după calendar suntem către sfârșitul iernii, totuși primăvara nu se arată. Frigul este foarte mare și în unele părți a început să ningă ca la început de iarnă. La Bănești, în Moldova, viscolul și ninsoarea au fost așa de mari, că pe alocurea zăpada a atins grosimea de 3 metri.

S'a răsturnat carul cu lemne peste el. Săptămâna trecută săteanul Manolache Nicodim, din comuna Dărios, s'a dus la pădure cu carul după lemne. Venind spre casă cu carul încărcat, Nicodim a vâlt să treacă înaltea vitelor spre a le încetini mergul. Deodată, însă, carul s'a răsturnat peste el omorându-l.

O fiară cu chip de om. Între sătenii Ion Boboc și State Totian din satul Gârbovâș, erau de mai multă vreme nefățelegeri mari. La sfârșitul săptămânii trecut, Boboc a omorât cu un cuțit pe dușmanul său, pe State. Mai mult însă, ucigașul nu s'a mulțumit cu atât, a plecat spre casa lui State și cu acelaș cuțit l-a înjunghiat și copilașii. Fugind apoi acasă, ucigașul a încercat să se omore și el, splintecându-și pântecul.

Bonurile de impozite se primesc în plata datoriilor către Stat. Ministerul de finanțe a făcut cunoscut tatarilor Administrațiilor financiare din țară, că până la data de 31 Martie 1940, să primească în plata datoriilor către Stat, bonurile de impozite.

Un primar vrednic de laudă. Frumoașă și vrednică de toată laudă este fapta dlui primar al orașului Arad. Doamna sa a poruncit ca fiecare funcționar de la primărie să aibă pe masa lui de lucru, crucea, semnul sfânt al credinței noastre creștinești. — Iată o măsură bună, care ar trebui luată de cât mai mulți și chiar și de ministere!

Haitele de lupi atacă satele. Vestile venite din Bucovina spun că în părțile muntoase au fost văzute haite numeroase de lupi.

șilor noștri, iară onorații noștri preoți fac un lucru foarte bun răspândindu-o. Cărticica cuprinde și 8 chipuri frumoase și bine executate. Limba este frumoasă și ușor curgătoare și se citește cu drag.

Cultivați zarzavaturi

În marea pornire începută de Ministerul Agriculturii și Domeniilor pentru ridicarea agriculturii naționale, cultura zarzavaturilor a fost așezată în loc de frunte. — Până mai în timpurile din urmă cu țara zarzavaturilor era în mâinile strelilor, cari în fiecare an duceau peste hotare foarte mari sume de bani, ce puteau să rămână în punga țaranului nostru.

Această stare de lucruri nu putea să mai dăinuiască; așa că și de data aceasta Statul a trebuit să intervină.

În acest scop Ministerul Agriculturii și Domeniilor, prin Camerele Agricole, vinde plugarilor cu proprietăți mici și mijlocii, cu prețurile cele mai ieftine, semințe de zarzavaturi. Astfel la Camera Agricolă a Județului Târnava Mică (Blaj) se găsesc semințe de: varză, pătlăgele roșii, pătlăgele vinete, ardei, morcovi, pătrunjel, ridichi, castraveți, fasole, mazăre, bob, usturoi, arpagic, salată, gogoșari etc.

Aceste semințe se dau din partea Camerei Agricole cu o reducere de 90% din prețul de cost, pe baza unui tablou cerușat de primăria comunală respectivă, din care se constată că celce cere este proprietar mic sau mijlociu.

Față de aceste ferte, pe cari le face Statul, suntem convinși că plugarii noștri vor înțelege să-și facă și de data aceasta pe deplin datoria, cultivând zarzavaturi pe suprafețe cât mai întinse.

Fiecare producător trebuie să fie convins, că odată cu propășirea gospodăriei proprii, contribuie într-o mare măsură la propășirea și întărirea scumpei noastre țări.

Șeful Serviciului Agricol
Ing. Agr. Ioan Gherman

Avem stupi prea puțini

După cum arată Ministerul plugăriei noi n'avem în România decât 588.298 stupi, dintre cari abia 331.880 sistematici. Pe vremuri Țările Românești aveau cel mai mulți stupi, iar mierea românească era vestită în Europa și mai ales în Turcia. Ministerul are de gând să aducă în țară mai mulți stupi din Italia și astfel să înmulțească numărul stupilor dela noi.

Să scăpăm de pierire pomii cei bătrâni.

Unii pomi bătrâni se prăpădesc numai din lenea noastră. Ei au adecă scorbari, prin cari, intrând apa, încep a se putrezi și astfel a pieri. Îi putem vindeca foarte ușor. Facem o amestecătură de 4 părți pietriș și 1 parte cement și umplem scorbarile cu această amestecătură. În forma aceasta, apa ne mai putând intra în scorbari, pomii se vindecă și produc foarte bine, chiar și dacă sunt mai bătrâni.

Cum ne putem scăpa de degerături

Piciorul sau degetete dela mână înghețate sau degerate le ținem cât mai des în apă cât mai caldă, ca astfel să începă a circula sângerile cât mai bine în ele. Usturătura o putem vindeca, ungându-le cu cu tinctură de iod. Bineînțeles că îndată după degerătură frecăm mai întâi cu zăpadă și numai după aceea, cam a doua zi, începem să le ținem cât mai mult în apă caldă. Ușii recomandă apa caldă în s'au fierț castane sălbatice.

Poșta gazetei

Zaharie Feșnic primar (3525). Vă rugăm să ne trimiteți recipisele sau Nr. mandatului, ca să putem cerceta.

Petrea M. Antonică (3078). Calendare nu mai avem. Gherman Lazar (5302). Banii ce i-ați trimis, i-am trecut în abonament pe 1938. Mai aveți restanță pe 1939.

Gheorghe Bolchiș preot (6626). Abonamentul Dv. începe la 28 Sept. 1939. Până la 28 II. 1940 aveți de plătit 60 Lei.

Of. Parohial Tăuții de jos (218 c.). Am trecut pe toți abonații Dv. la comisionari și în total Vă trimitem 12 ex. cu 100 Lei la an fiecare exemplar.

Flore Bone (2998) din America. Dv mai aveți de achitat abonamentul pe 1939 în sumă de 300 Lei.

Of. Parohial gr. cat. Vintire. V'am expediat exemplarele cerute. Calendare de perete n'am tipărit în anul acesta.

Iuliu Șurani preot (219 c.). V'am trimis 20 ex. din Nr. 4. Din Nr. 5 nu mai avem. Vă rugăm cercetați la poșta locală neprimirea ziarelor. De la noi se expediază regulat.

Ioan Fizea preot (250 c.), Ștefan Mihai cantor (6771), Ioan Colceriu (6042), Teuș Mihaiu (6617) De aici noi trimitem regulat ziarul. Poșta însă ne face mari neajunsuri și măciucașii de pe sate. Am arătat la Direcțiunea Poștelor marile nereguli. Vă rugăm cercetați la poșta locală, poate să poarte cineva de acolo vina.

Păr. Miron Radu Lisnău. Anul acesta n'am tipărit calendare de părete, trimițând în schimb calendare-carte tuturor abonaților cari ne-au plătit abonamentul până la 31 Dec. 1939. Din acest calendar a rămas de fapt scala timbrelor, și anume din cauza că nu s'a schimbat cu nimica din anul trecut. Pe viitor vom da-o cu siguranță.

Preot George Gavrișiu, Popești. Am reclamat la poșta cele 3 exemplare de calendare neprimite de Sf. Voastră. Durere, nu Vi-le mai putem trimite, deoarece s'au trecut toate încă la 30 Decembrie. Poșta atâtea neajunsuri ne face, încât nu mai știm cum să mai reclamăm.

Lengher Iosif, Pădureni. Am protestat și reclamat la poșta și nădăjduim că de aici înainte Veți primi gazeta regulat.

Chităm cu mulțumită următoarele abonamente.

Câte 150 Lei: Dr. V. Suciu 1026, Maiorescu P. 6432, Manu V. 5895, Crișan V. 608, Of. par. Petroșani, Gherman I. 5302, Muntean S. 6871, Lădar D. 6572, Menghereș M. 5966, Soc. „Astra” 5674, Zaha I. 1326, Of. par. Șard.

Alte sume: Stoica V. 5456 Lei 187, Antonică P. 3078 Lei 300, Nițiu L. 2750 Lei 200, Marchis B. 5167 Lei 300, Oprea V. 6867 Lei 75, Popescu B. 4402 Lei 420, Rustine V. 6869 Lei 75, Rud V. 1198 Lei 200, Crețu M. 2191 Lei 400, Dna Răchită F. 2586 Lei 366, Sigartău T. 1222 Lei 100, Copos I. 6612 Lei 75, Bagiu N. 2755 Lei 354, Moldovan A. 6870 Lei 75, Răduț I. 2549 Lei 200, Ghiulai A. 5328 Lei 195, Școala prim. Azuga Lei 440, Târnavan L. 723 Lei 300, Andrea P. 108 Lei 300, Popa F. 6381 Lei 75.

PRIMĂRIA COMUNEI BAZNA

Nr. 202/1940.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 16 Martie 1940, orele 9, se va ține la primăria comunei Bazna, licitație pentru închirierea pe un termen de 3 ani, pe timpul dela 1 Aprilie 1940 până la 31 Martie 1943 a următoarelor clădiri:

1. Măcelărie comunală. Prețul de strigare lei 5870 anual.
2. Un local de prăvălie „Consum”. Prețul de strigare lei 6500 anual.
3. Locuința sub nr. casei 137. Prețul de strigare lei 2110 anual.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 88-110

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

din legea contabilității publice, dispozițiunile ministrative și normale publicate în M. O. Nr. 4 Iunie 1931.

Vadiu 10 %.

Condițiunile detaliate se pot vedea la comunală.

În caz că la această licitație nu se vor prezenta concurenți în număr suficient, se va ține a doua oară pe ziua de 29 Martie 1940 la aceeași oră.

Bazna, la 17 Februarie 1940.

Primar: S. LIVIANU

Notar: Dr. H.

AVIZ

Se aduce la cunoștința celor interesați pe data de 1 Aprilie 1940, se închiriază, pe termen de 1 an sau mai mulți, localul de cafea, restaurant și hotel „Central”, situat în Baza Regina Maria, colț cu strada Regele Ferdinand, proprietatea băneii „Patria”, împreună cu inventarul existent.

Cei interesați vor putea lua informații la sediul băneii din Blaj, în fiecare zi, în timpul de birou.

Oferte se vor trimite pe adresa „Patria” instit. de credit și economii s. a. Blaj.

2-3

Direct

No. 554/1938.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publicație baza deciziei No. G. 3439/1938 a Judecătoriei Blaj în favorul reclamantului Dr. Emil Pascu Blaj pentru încasarea creanței de 8000 Lei și fixează termen de licitație pe ziua de 6 Martie 1940 orele 4 p. m. la fața locului în Șoroștin la domiciliul, unde se vor vinde prin licitațiune publică: 1 vacă, 1 teasc, 1 cadă și 1 butoi în valoare de 7000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare
Dat în Blaj la 15 Februarie 1940.

DRAGOȘ BURAC

No. G. 869/1939.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publicație baza deciziei No. G. 86/1939 a judecătoriei Blaj în favorul reclamantei Soc. Coop. de păstrare și distribuție a produselor agricole, prin avocatul Dr. Emil Pascu pentru încasarea creanței de 4162 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 6 Martie 1940 orele 1 p. m. la fața locului în Țapu, la dom. urmăriților, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 2 boi, 1 coșer și 1 sură în valoare de 20.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare
Dat în Blaj la 13 Februarie 1940.

DRAGOȘ BURAC

No. 465-1938

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publicație baza deciziei No. G. 3090-1938 a judecătoriei Blaj în favorul reclamantului Simion Piștea pentru încasarea creanței de 1889 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 2 Martie 1940 orele 2 p. m. la fața locului în Micăsasa la dom. urmăritului. Nr. c. 271 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 2 vaci în valoare de 4000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare
Dat în Blaj la 13 Februarie 1940.

DRAGOȘ BURAC

No. 3-1939

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publicație baza deciziei No. G. 1616-1939 a judecătoriei Blaj în favorul reclamantului Răzăilă Paroș cons. repr. prin avocatul Dr. Emil Pascu pentru încasarea creanței de 5000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 4 Martie 1940 orele 9 p. m. la fața locului în Cisteul Român la domiciliul, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 sură, 2 boi, și un coșer în valoare de 1000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare
Dat în Blaj la 13 Februarie 1940.

DRAGOȘ BURAC